

การศึกษาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ
A study of the learning behavior of students of the Faculty of Education
Physical Education National Sports University Chaiyaphum Campus

สัญญา จันทรอด
Sanya Jantarod

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36000
Physical Education Program, Faculty of Education, Thailand National Sports University Chaiyaphum-
Campus, Chaiyaphum 36000, Thailand.

*Corresponding Author, E-mail :sanya6187@gmail.com

Received: 7 March 2022, Revised: 8 July 2022, Accepted: 11 August 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 73 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 59 คนรวมทั้งหมดจำนวน 132 คนเลือกตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้แบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิเมื่อพิจารณาตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : พฤติกรรม, ใฝ่เรียนรู้, คณะศึกษาศาสตร์

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the learning behavior of students majoring in Physical Education, Faculty of Education, National Sports University Chaiyaphum Campus, and 2) to compare the learning behavior of students majoring in Physical Education, Faculty of Education, National Sports University Chaiyaphum Campus by using survey research methods. The samples used in the research are registered students in the first semester of the academic year 2021, divided into 73 first-year students and 59 fourth-year students, totaling 132 students. The samples were chosen by simple random sampling using the learning behavior questionnaire with a scale of five-level estimation. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results showed that 1) The first-year and the fourth-year students exhibit an average high level of learning behavior. In favor of gender, it was found that male and female students exhibit learning behavior at a high level. In favor of year, it was found that first-year and 4th year students exhibit learning behavior at a high level; and 2) in comparison, it was found that the 4th year students exhibit higher learning behaviors than the 1st year students at the statistical significance ($p > 0.05$). In favor of gender, it indicated the presence of statistically insignificant differences due to the learning behaviors.

Keywords : Behavior, Eager to learn, Faculty of Education

1. บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุคของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างองค์ความรู้ต่าง ๆ และเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม รวมทั้งยังเป็นการสร้างความเจริญเติบโตของสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 4 การจัดการศึกษา ตามมาตรา 22 กำหนดไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ส่วนการจัดกระบวนการเรียนรู้นั้นให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากองค์ความรู้และประสบการณ์จริง มีการฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ รักการอ่าน และเกิดการใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546ก) แนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ จึงนำไปสู่การมุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและมีการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายให้คนไทยเป็นคนเก่ง ดี มีความสุข มีความรู้เชิงวิชาการและสมรรถนะทางวิชาชีพ ใฝ่เรียนรู้และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอด

ชีวิตมีความรู้เชิงวิชาการและ สมรรถนะทางวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยการจัดระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ (Quality) รวมทั้งมีระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างทั่วถึงต่อเนื่องและมีคุณภาพ เพื่อให้การลงทุนทางการศึกษามีความคุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีผลทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้นทุกระดับมีการเน้นหนักให้ปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนวิธีการสอนซึ่งส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF : HEEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมคณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (5 ปี) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตทางพลศึกษาเพื่อให้นักศึกษา โดยมุ่งหวังให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ นั่นคือเป็นผู้ใฝ่รู้ รู้จักคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์การทำงานร่วมกัน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้และการทำงานของนักศึกษามากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิจำแนกตามชั้นปีและเพศ

3. แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553ข) กล่าวว่า ใฝ่เรียนรู้ หมายถึงคุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ผู้ที่ใฝ่เรียนรู้ คือ ผู้ที่มีคุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจเพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่อ

อย่างเหมาะสม บันทึกความรู้วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

สมภัสสร บัวรอด (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความกระตือรือร้น ความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการที่จะกระทำเพื่อแสวงหาความรู้ การค้นคว้าด้วยตนเอง การตั้งคำถามอย่างมีเหตุผล และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงถึงความความอยากรู้อยากเห็น มีความกระตือรือร้นความสนใจ ความตั้งใจ ความพอใจเต็มใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งความรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ตนเองมีความรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและในการดำเนินชีวิตรประจำวัน

3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เกิดจากทฤษฎีการเกิดลักษณะนิสัยของบุคคลของ Krathwohl, Bloom, and Masai (1964) ได้อธิบายลำดับการเกิดลักษณะนิสัยของบุคคลไว้เป็น 5 ขั้น ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ขั้นรับรู้ (Receiving) เป็นพัฒนาการในลำดับแรกที่บุคคลจะมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นย่อย ๆ ดังนี้

3.2.1.1 ขั้นรับรู้ ผ่านการสังเกตสิ่งเร้า

3.2.1.2 ขั้นตั้งใจรับสิ่งเร้าผ่านการสะสมความรู้หรือประสบการณ์ในสิ่งเร้า นั้น ๆ

3.2.1.3 ขั้นการเลือกรับสิ่งเร้า

3.2.2 ขั้นตอนสนอง (Responding) ในขั้นนี้นอกจากที่จะรับรู้สิ่งเร้าแล้ว บุคคลนั้นจะต้องมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยใน 3 ลักษณะ ดังนี้

3.2.2.1 ขั้นเต็มใจที่จะตอบสนอง เป็นการยอมรับในสิ่งที่รับรู้มา

3.2.2.2 ขั้นตั้งใจตอบสนอง เป็นขั้นที่เริ่มตอบสนองสิ่งที่รับรู้หรือเริ่มหลีกเลี่ยง ไม่ทำตามสิ่งที่รับรู้มา

3.2.2.3 ขั้นพอใจตอบสนอง เป็นขั้นที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจจึงเลือกที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือไม่ปฏิบัติตาม

3.2.3 ขั้นเห็นคุณค่า (Valuing) เป็นขั้นที่เห็นถึงประโยชน์ ยอมรับในสิ่งที่รับรู้ว่ามีคุณค่าต่อตนเอง แบ่งออกเป็นขั้นย่อย ๆ ดังนี้

3.2.3.1 ขั้นยอมรับค่านิยม ผ่านทางการยอมรับทำตามเพื่อสะสมประสบการณ์

3.2.3.2 ขั้นแสดงความนิยมในค่านิยมนั้น ผ่านทางการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

3.2.3.3 ขั้นการเข้าร่วมงาน ผ่านทางการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ตนเห็นคุณค่า

3.2.4 ขั้นจัดระบบ (Organizing) เป็นขั้นที่พยายามจัดลำดับความสำคัญของค่านิยมที่ตนเห็นด้วย และปรับตัวให้สอดคล้องกับสิ่งที่ตนยอมรับ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นย่อย ๆ ดังนี้

3.2.4.1 ขั้นสร้างความเข้าใจในค่านิยม โดยการเข้าร่วมสร้างแนวคิดที่เกี่ยวข้อง พยายามเปรียบเทียบพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2.4.2 ขั้นสร้างระบบค่านิยม โดยพยายามจัดลำดับความสำคัญของค่านิยมที่ตนยอมรับ

3.2.4.5 ชั้นเกิดเป็นนิสัย (Characterization) เป็นชั้นที่ยอมรับค่านิยมในสิ่ง ๆ นั้นแล้วนำมาใช้เป็นลักษณะเฉพาะตัวของตนเอง และปฏิบัติโดยการแสดงออกอย่างอัตโนมัติ

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไฝ่เรียนรู้ที่ข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมไฝ่เรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการรับรู้ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า การจัดระบบ และการเกิดเป็นนิสัย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการที่ผู้เรียนได้กระทำซ้ำๆจนเกิดเป็นพฤติกรรมของตัวเอง และทำให้เป็นคนอยากทำอย่างเห็นและมีแรงจูงใจในการที่จะศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรันย์ นินทนาวงศา (2561) ทำวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เว็บเควสท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เว็บเควสท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 284 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เว็บเควสท์จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เว็บเควสท์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) เว็บเควสท์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและ 5) แบบประเมินคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้ ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ รวม 15 คาบเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เว็บเควสท์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เว็บเควสท์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เว็บเควสท์มีคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้หลังเรียน โดยเฉลี่ย สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธัญลักษณ์ เขจรภักดี และรัตติกาล สารกอง (2562) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้และไฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้และไฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้และไฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามโดยมีข้อมูลที่ต้องการศึกษา 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ และตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเชิงคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้และไฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาซึ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ด้วยการนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Average) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.26 ซึ่งนักศึกษาครูส่วนใหญ่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์ในเชิงบวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.76) และมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์ในเชิงลบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.05)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ศึกษาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

4.1.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 90 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 70 คน รวมทั้งหมดจำนวน 160 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยกำหนดขนาดตัวอย่างจากการเปิดตาราง Krejcie and Morgan (1970) เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 จำนวน 73 คน เพศชายจำนวน 53 คน เพศหญิงจำนวน 20 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 59 คน เพศชายจำนวน 50 คน เพศหญิงจำนวน 9 คน รวมทั้งหมดจำนวน 132 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ที่ถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้

4.3.1 กรอบแนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มาสร้างแบบสอบถามในการวิจัยที่ประกอบด้วย ข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert)

4.3.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีประเมินความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยพิจารณาข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

4.3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินความสอดคล้องมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์และเหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อรวบรวมเป็นแบบสอบถาม

4.3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.3.5 นำผลการตอบแบบสอบถามมาหาคุณภาพค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ t-test โดยคัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปแต่ละข้อคำถาม คัดเลือกข้อคำถามตามจำนวนที่ต้องการและวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4.3.6 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว มาจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยได้ดำเนินการดังนี้

4.4.1 นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิที่ จำนวน 132 ฉบับ

4.4.2 ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืนจากกลุ่มประชากร ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 132 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.4.3 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์

4.4.4 แบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4.4.5 แปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้น้อยที่สุด

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมไฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา ตามจุดมุ่งหมายโดยใช้สถิติ t-test

5. ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สรุปผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมไฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ชั้นปีที่ 1	3.64	0.56	มาก
ชั้นปีที่ 4	3.86	0.44	มาก
รวม	3.74	0.73	มาก

จากตาราง 1 แสดงว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมไฝ่เรียนรู้เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D.=0.73) เมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมไฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D.=0.56) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมไฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D.=0.44)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมไฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ จำแนกตามเพศ

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เพศชาย	3.76	0.54	มาก
เพศหญิง	3.67	0.47	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมินักศึกษาเพศชายมีพฤติกรรมไฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D.=0.54) และนักศึกษาเพศหญิง มีพฤติกรรมไฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.47)

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิจำแนกตามชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4

ชั้นปีที่ศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชั้นปีที่ 1	73	3.64	0.56	-2.49*	0.01
ชั้นปีที่ 4	59	3.86	0.44		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิจำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	103	3.76	0.54	0.88	0.37
หญิง	29	3.67	0.47		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.74, S.D.=0.73) เมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.64, S.D.=0.56) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.86, S.D.=0.44) และเมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.76, S.D.=0.54) และนักศึกษาเพศหญิง มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.67, S.D.=0.47)

6.2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิเมื่อพิจารณาตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาตามเพศพบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

7.1 จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในระดับมากและเมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่เรียน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา เป็นสาขาวิชาที่มีวิชาเรียนเป็นวิชาปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษาต้อง ศึกษาหาความรู้จากการปฏิบัติจริงด้วยการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผลจากการเรียนรู้ด้วยตนเองจึงส่งผลให้นักศึกษาเกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่า ในตนเอง สามารถนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ อัญญลักษณ์ เจริญศักดิ์ และรัตติกาล สารทอง (2562) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.26 ซึ่งนักศึกษาครูส่วนใหญ่มีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์ในเชิงบวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.76) และมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์ในเชิงลบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.05)

7.2 จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วันเพ็ญ โพธิ์พูน (2555) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2) เพื่อศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และ 3) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามชั้นปี ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วยกล้าคิดริเริ่ม ความมีเหตุผล ความอยากรู้อยากเห็น ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และความเพียรพยายามทุกด้าน มีความเหมาะสมมาก 2) คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่อยู่ในชั้นปีต่างกันมีคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้แตกต่างกัน

8. ข้อเสนอแนะการวิจัย

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

8.1.1 ควรมีการพัฒนาให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ให้มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เพิ่มขึ้นด้วยการจัดกิจกรรมเสริมให้แก่นักศึกษา

8.1.2 ควรมีการศึกษาแยกเป็นรายวิชาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษา

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาด้านอื่น ๆ

8.2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาคณะอื่น ๆ

9. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546ก). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2553ข). แนวทางการนำจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ชุมชนสมรรถนะ
การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ัญญลักษณ์เชจรภักดิ์ และรัตติกาลสารทอง. (2562). การศึกษาคูณลักษณะใฝ่เรียนรู้และใฝ่สัมฤทธิ์
ของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุริยาสาสน.

วันเพ็ญ โพธิ์พูน. (2555). การศึกษาคูณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ศรัณย์ นินทนาวงศา. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เว็บเควสท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสังคมศึกษาและคูณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมภัสสร บัวรอด. (2555). การพัฒนาคูณลักษณะใฝ่รู้ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยี
ผู้สื่อข่าวกีฬา ชั้นปีที่ 3. ราชบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๔.
กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

Krathwohl, D. R., Bloom, B. S., and Masia, B. B. (1964). *Taxonomy of education objectives*.
New York : The Classification of Educational Goals, David Mckey.

Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research
Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.